

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Idrottsföreningen nu och i framtiden

Romar, Jan-Erik

Published in:
IF Femman 90 år; festskrift till IF Femmans jubileumsfest

Published: 01/01/1999

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Romar, J.-E. (1999). Idrottsföreningen nu och i framtiden. In B. Fred, S.-E. Glader, J.-E. Hall, I. Sandberg, & A. Vestergård (Eds.), *IF Femman 90 år; festskrift till IF Femmans jubileumsfest* (pp. 4-5)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Idrottsföreningen nu och i framtiden

○ Det finländska idrottssystemet är uppbyggt på föreningsverksamhet. I Finland finns det i dag cirka 7 000 idrottsföreningar varav IF Femman är en, en gammal en.

Ungefär var fjärde finländare är medlem i en idrottsförening vars verksamhet i stor utsträckning grundar sig på de frivilligas arbetsinsats. Statens och kommunernas understöd till idrotten har minskat under de senaste åren, vilket också vår förening fått erfara. Ur samhällelig synvinkel är det ändå lönsamt att investera i föreningsverksamheten, då det frivilliga arbetet genererar livlig verksamhet och många aktiviteter. Om samhällets stöd fortsättningsvis minskar finns det dock en risk att föreningarna måste höja medlems- och deltagaravgifter, vilket i värsta fall leder till att alla som vill inte kan delta av ekonomiska orsaker – det vill säga ökad ojämlikhet i samhället.

Idrott ökar livslusten och arbetsförmågan

Förutom att samhället får bra avkastning på satsat kapital i form av ideellt arbetande medlemmar, stöder idrott och fysisk aktivitet också uppväxten och utvecklingen samt befrämjar hälsan och välbefinnandet hos barn och ungdom. Dessutom är inläring av olika motoriska färdigheter samt ett tillägnande av ett idrottsligt levnadssätt andra motiv för och fördelar med att delta. För befolkningen i arbetsför ålder kan idrott och fysisk aktivitet också förbättra prestations- och arbetsförmågan. När fysisk aktivitet också ökar livslusten samt upprätthåller hälsan, prestationsförmågan och den självständiga funktionsförmågan hos äldre kan nyttan av föreningens verksamhet ses i hela samhället.

En viktig bit i föreningens arbete är att ta hand om barn och ungdom. Här hamnar föreningen lätt i en svår situation, då man åtminstone på förbundshåll samt också i media främst värdesätter och till och med förutsätter framgångar på nationell och internationell nivå.

Inte viktigast att vinna

Vilka är då föräldrarnas förväntningar på föreningens aktiviteter? Detta vet vi inte specifikt för vår förening, men några undersökningar visar att föräldrarnas viktigaste motiv inte är att barnen ska bli toppidrottare. Föräldrarna vill att barnen ska må bra, kanske att de ska få lite bättre kondition, men kanske främst att de ska utveckla samarbetsförmåga, självförtroende och sportsmananda samt att lära sig vinna och förlora. Vidare anser föräldrar att det viktigaste för ledare och tränare är att de är rättvisa, att de lär barnen ha roligt och att de lär ut sportsmananda. Minst viktigt är att ledare och tränare utvecklar barnens prestationsnivå och fokuserar på att alltid vinna.

Utgående från detta är det viktigt att vår idrottsförening, som en social institution, kommer ihåg fostran av de deltagare vi har i våra aktiviteter. Då vi också vet att de flesta börjar delta i olika föreningsaktiviteter redan innan de fyllt tio, så har föräldrarnas inställning, stöd och engagemang en viktig funktion för att en förening ska fungera.

Att vara med i en idrottsförenings verksamhet innebär inte att vistas i ett socialt vakuum, utan förändring och utveckling generellt i samhället påverkar hur barn och

vakuum, utan förändring och utveckling generellt i samhället påverkar hur barn och ungdomar börjar delta och fortsätter att vara aktiva i en idrottsförening.

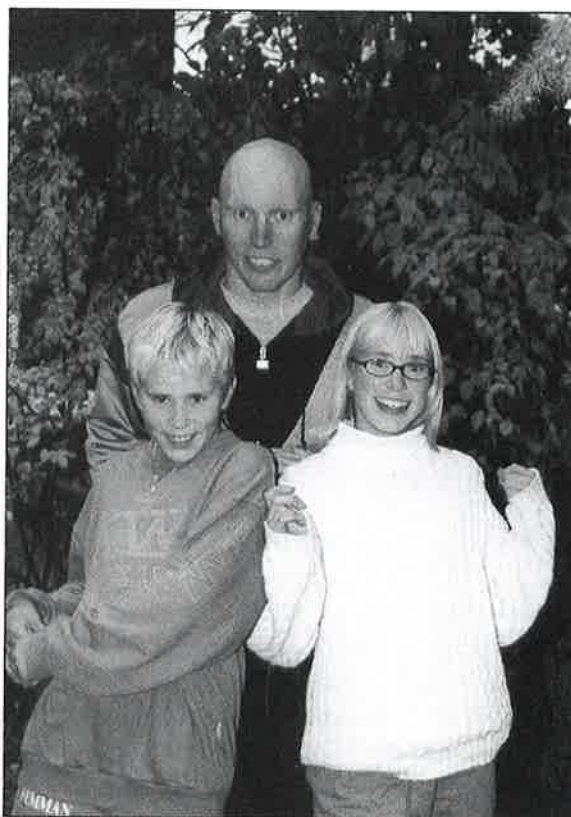
Barn och ungdom har oftast varit den viktigaste gruppen i föreningens arbete. Detta ses också i de kriterier stat och kommun använder då de beviljar bidrag till idrottsorganisationer. Men vi kan se en förändring av åldersstrukturen i samhället, där andelen äldre personer stadigt ökar och andelen unga minskar. Då forskare dessutom nyligen konstaterat att dålig kondition förorsakar större dödsrisk än tobak, högt blodtryck, högt kolesterol och övervikt så kanske detta är ett område som idrottsföreningen kunde eller borde ta tag i.

Allt mera flexibla arbetstider har gjort att föräldrar har problem att sköta markservicen och transporten för att barnen ska kunna delta i olika aktiviteter. Vidare kan flexibla arbetstider göra det svårt för föreningen att få personer som är villiga att fungera som tränare och ledare. Idrotten har blivit mera kommersialiserad vilket också märks i en ökad samhällelig styrning genom lagar och förordningar. Som exempel kan nämnas statens idrottsstipendier och idrottpension. Bosman-fallet inom fotbollen kan ses som att sätta individens frihet i främsta rummet, framom föreningens intressen.

Många utmaningar

Då fritidsintressena bland barn och unga dessutom inriktas allt mera mot teknologi måste föreningen och samhället fortsättningsvis göra kraftiga ansträngningar för att idrotten ska vara ett attraktivt alternativ.

En hög drop-outfrekvens bland 13-14-åringar, bristen på utbildade tränare, konkurrensen mellan olika idrottsformer och svårigheten att hitta personer som är villiga att arbeta ideellt är några av utmaningarna på idrottens väg in i det nya millenniet. För att kunna klara sig i en föränderlig värld är det viktigt att alla berörda parter inom idrottsrörelsen följer med i utvecklingen och tar de utmaningar vi möter och kommer att möta på allvar.

Jan-Erik Romar, finländsk mästare i tiokamp 1979, med barnen Andreas och Tii-Maria, aktiva i friidrott, orientering, fotboll, segling och slalom.

Jan-Erik Romar, ordförande i IF Femman